

Vidlák: Vidlácká revoluce

- CZ24 News | 2. února 2024

EU: Vidlácká revoluce se rozjíždí. V Bruselu jsou z toho pěkně v Bruseli. Zemědělci stojí před budovou europarlamentu i před vládními budovami. Všude je cítit hnůj i kouř z hořících pneumatik. Statečnější europoslanci diskutují s traktoristy a vysvětlují jim, že oni za nic nemohou. Vidláci se ušklíbají... dobře vědí, jak který poslanec hlasoval a dost hlasitě jim to dávají najevo. Zbabělejší Zdechovští už zalezli. Policie to jistí z dálky. Jsou na straně protestujících.

Vy, co jste před rokem stáli na Václaváku a poslouchali řečníky z pódia, čekali byste, že Evropa bude zakrátko vypadat takhle?

Macron jde natvrdo proti Leyenové. Ve Francii je totiž také pěkné horko. V Německu se ukázalo, že protesty proti AfD financovala vládní věrchuška a všechna obvinění z nacismu byla od začátku do konce vylhaná. Liberální taktika je jasná - Vymlčet, odvést pozornost jinam, mediálně onálepkovat, pokusit se mezi protestující vrazit klín, obvinít jejich lídry... Nic nového pod sluncem. Manželé Kunštekovi ostošest překládají články ze zahraničí, které se budou objevovat na Litterate.

Mimochodem... děje se přesný opak, než můžeme slyšet často z našich diskusí. Velmi často se tam objevuje názor, že nejprve musíme padnout na hubu a pak se lidi probudí. Ne, nemusíme. Protože když národ padne „na hubu“ tak to bude především obličej důchodců, samoživitelek a všech dalších sociálních skupin, které se nemohou bránit. Zatřeste světem a běžte se podívat, koho to zavalilo. Vždycky ty nejzranitelnější.

Ještě jsme na hubu nepadli, ale vláda už obírá důchodce, škrtla slevu na manželku a zvýšila především ty daně, které pocítí ti dole. Pak seškrtala dotace zemědělcům, naprosto nic nedělá se stopadesátiprocentními maržemi v hytlermarketech, ale zato ještě přispívá energobaronům na zastropování cen energií. Jak myslíte, že bude vypadat, až bude hůř? Kam myslíte, že budou směřovat další konsolidační balíčky? Z kterých kapes se budou platit škody, které liberálové dělají?

Vždycky z našich peněz. Vždycky.

Když „to tady padne na hubu,“ tak to bude naše huba. My budeme rýt držkou v zemi. Je v našem zájmu, abychom národ probudili dřív, než to nastane. Když se topíte, chytáte se jakýchkoliv stébel. Všichni víme, jak si padnutí na hubu vyřešili za Velké hospodářské krize v Německu... Já nechci čekat, až to tu všechno zkrachuje. Nehodlám pojídat popcorn na gauči a dívat se na soumrak dějin. Jsou to moje dějiny. Nehodlám mít radost z požáru, který nám hrozí. Nechci, abychom přišli k přerozdělenému stolu až jako poslední. Nechci čekat, až bude národ probouzet bída. To je totiž to nejhorší probuzení. Kocovina navíc není dobrým rádcem.

Stejně tak nechtějí čekat Vidláci všude okolo. Nechtějí, aby nejprve byla bída, protože to bude především jejich bída. Chtějí to zkusit opravit. Nechtějí, aby vlak vykolejil, ale aby zpomalil a přešel na jinou kolej. Je to nejspíš poslední šance. Proto jsou traktory na náměstích a ne na poli. Proto stávkují železničáři, proto jsou blokovány hraniční přechody. Gulliver se vzepjal a zkouší přetřhnout ty provázky, které ho poutají a dusí. Všude v Evropě.

Stále více vypadá, že se to podaří.

Blyštivý Péťa už nemá od koho přijímat jasné signály. Ani samotná Leyenová nemá na svého mopslíka

čas. Obzvlášť po včerejšku. Intervujci mlčí, až z nich lije pot. Jak to udělat, aby záběry z Brusele zabraly méně času ve zprávách než Agáta Hanychová? Jak to udělat, aby se diváci raději nic nedozvěděli? A kdyby to náhodou blbě dopadlo, jak to udělat, aby za nic nemohli? Jestlipak si už připravují proslovy, jak strašně trpěli pod současnou liberální úderkou, ale ve skrytu tomuto národu fandili?

Bojujme!

Bojujme za národ, bojujme za svoje děti, i když nás nechápou. Bojujme za svojí zemi, která je tak krásná, že naše hymna je o kvetoucích kytíčkách, místo aby burcovala ke slávě. Bojujme za naši půdu, za naše potraviny, za soběstačnost alespoň v tom základním. Bojujme za ohled k našim seniorům, kteří vybudovali všechny ty elektrárny i přehrady a teď se musejí dívat, jak vyhasínají vysoké pece. Bojujme za dědictví po našich předcích, bojujme, aby se vláda věcí našich vrátila do českých rukou. Bojujme, abychom se jednou mohli sami na sebe podívat do zrcadla a říci, že jsme se na to nevykašlali.

Už brzy... ještě pár dní...

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)